

[H. P. Hansen (Præstø A.)]

som jeg paa den anden Side anser for at være for værdifuld til at kaste overbord, hvorfor jeg mener, at Loven bør forlænges i Hovedsagen uforandret.

Og da tillige Elektricitetsværksforeningerne er gaaet ind for en Forlængelse af Loven med de Ændringer, som den højtærede Minister har foreslaaet, synes jo Vejen banet for, at vi kan komme igennem denne Sags Behandling ret hurtigt og, om jeg saa maa sige, smertefrit.

Maa jeg i øvrigt sige, at saafremt Elektrificeringen skal fortsættes i samme rivende Tempo som hidtil, og saafremt de finansielle Forhold vedblivende strammes i det Tempo, der er gældende for Tiden, vil der næppe fremdeles være Raad til at strides saa stærkt om Ting som de her omhandlede, saa vil vi nok blive nødsaget til at bøje Meningerne sammen om de lidt større Linier og se bort fra vore egne Særmeneringer paa dette Omraade.

I øvrigt er de Beføjelser, Elektricitetsraadet har, nærmere fastsat i et Reglement, saaledes som Loven paabyder det, og det vil heraf — og for Resten ogsaa af selve Loven — fremgaa, at Raadet ogsaa har andre Ting at varetage end dette at medvirke ved selve Elektricitetsværkernes Anlæg og Udvidelse. Raadet har nemlig en Opgave at varetage, naar der opstaar Grænsetvist imellem Elektricitetsværkerne, og selv om det vistnok i nogle Tilfælde kan være vanskeligt at fastslaa, om de opstaaede Tvistigheder har Karakter af Grænsetvist, eller om det muligt er noget andet, man strides om, saa tror jeg, at Lovens Bestemmelser i saa Henseende — de findes i § 2, Punkt 2 — i det store og hele har virket tilfredsstillende. Endvidere har Elektricitetsraadet i Henhold til § 5, Stk. 2, en ret vigtig Opgave deri, at Raadet har Ret til at undersøge, hvorvidt elektriske Installørarbejder er udført paa tilfredsstillende Maade, ligesom Raadet i øvrigt er raadvigende, naar Talen er om elektriske Problemer i Henhold til Lov om tekniske Installationer af 7. Maj 1937.

Jeg hilste i sin Tid Forslaget til en Stærkstrømslov velkommen, idet jeg var klar over, at der derigennem kunde skabes et ganske anderledes stabilt og handlekraftigt Organ end det, vi havde i den tidligere Elektricitetskommission, der praktisk talt ikke havde virkelige Beføjelser af nogen Art.

Loven foreslaas altsaa forlænget for 5 Aar med et Par ret uvæsentlige, men ønskelige Ændringer.

Disse Ændringer gaar for det første ud paa at ændre § 3, Stk. 2, hvorved man, ved at forøge Elektricitetsraadets Medlems-tal fra 12 til 13, foruden Formanden, skaber Mulighed for en mere alsidig Repræsentation i Raadet. Der sidder i Øjeblikket i Raadet kun 1 Medlem for Landværkerne, men efter Forslaget skal Landværkerne have 2 Repræsentanter, saaledes at der bliver 1 Repræsentant for Højspændingsforsyningerne og 1 for Jævnstrømsværkerne. Da vi i 1935 vedtog Stærkstrømsloven, var den daværende Minister for offentlige Arbejder betænkelig ved et for talmæssig stort Elektricitetsraad, men de indhøstede Erfaringer har formentlig godtgjort, at der alligevel var et Hul i Loven, som altsaa nu udfyldes.

Dernæst foreslaas det, at der i § 5 sker en Slags à jour-Føring, hvorved Stærkstrømsloven kommer i Overensstemmelse med § 8 i Loven af 1937 om tekniske Installationer.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget. Loven er tænkt at skulle gælde for 5 Aar. Forslaget er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting efter en ret omhyggelig Udvalgsbehandling, og jeg skal henstille, hvorvidt man af Hensyn hertil kan undgaa at nedsætte Udvalg her i dette høje Ting; det vil jo nu vise sig, hvad andre af de ærede Partiers Ordførere har at sige herom.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling.

Laurits Pedersen: Det er ikke meget, jeg vil sige til det foreliggende Lovforslag, da det jo i alt væsentligt er en Forlængelse af den bestaaende Lov med de Ændringer, som findes rimelige og praktiske.

I § 1 foreslaas Elektricitetsraadet udvidet med 1 Medlem. Det kan være ganske rimeligt, at der bliver et Medlem for hver af de to Kategorier: Højspændings- og Stærkstrømsværker, men der kan vistnok være Grund til at advare imod denne stadige Udvidelse af et saadant Raad, for jo større det er, des vanskeligere har det ved at behandle Sagerne. Der opstaar Organisation efter Organisation, som mener at have Interesse i at være repræsenteret; det kunde jo være, at ogsaa Husmandsforeningerne, efter at de er udtraadt af det samlede Landbrugsraad, nu kunde ønske at faa en Repræsentant der — de har dog ikke krævet det endnu.

Til § 2, der ganske rigtigt bestemmer, at de Mennesker, der arbejder paa Linierne,